

Зірка

Анатолій Костецький

Зірка не спить
у моєму вікні.
Зірці — не спиться*
Не спиться й мені.

Що я для неї?
А бачиш, зі мною
зірка сумує
теж за весною...

Хочеться зірці
терпкої роси,
хочеться слухать
птахів голоси,
хочеться впасти
під ранок на землю
і загойдатись
на гілці зеленій...

Зірка сумує,
лиш зрідка змигне,
ніби, манюня,
втішає мене,
ніби шепоче:
— Скоро ж — весна...

Я засинаю —
й вона засина...